

Селянино, помог-
ни си сам, за да ти
помогне и Бог.

Приемат се все-
какъв вид обяс-
нения на цени много
умерени.

Орган на сдружените земеделци в Плевенския окръг.

Скорбни известия	20	лева
Одежни	45	лева
Венчални обявления	40	лева

На синдикати и кооперации по 40 стотинки на дума. На търговци, индустриалци и други по 3 лева на квадратен сантиметър.

На сѣдебни пристапи, финансови и други
учреж., на постоянната комисия, 1 лев общи-
ните и училищни н-ва по 70 ст. на дума.

Създадения закон за „Тру-
ва Поземлена Собственост“,
кощ да се разпаде опреде-
и среден тип естунатства на
ички, що искат земя и за-
дават да им бъде дадена,
е в началото, като проект,
прави впечатление, че не
изиграе идеално своето
едназначие.

За да излезе той в тая си
напълно идеална форма, в
яко го имаме, причините не
само в доброто или лошо
стояние на народното събра-
не. За това има доста при-
чини, които за сега е закон
могат се поправят, а има
такива, които никога не
могат се поправят. Този закон
прилага, за дълго ще се
излага в тая му форма, в
яко е създален, до като
еми, на които се взема ве-
що, свикват да вярват, че
же да им се взема, а на оне-
ма, на които се дава, повяр-
ват, че им се пада, могат да
вземат, работят и самоиз-
лизват. В приложението му
даче, покрай всички дефекти
и нужди, внасяхме се
на такива, които откриват
проблема — дали наистина
емаваме, когато трябва?
Даваме где повече, где по-
малко и нуждящите се все
доволни, защото управията
другите партии и толкова
им е давала, а са върши-
ли, че да им се вземе и
вече, що са имали. Радват
себните оземлени семейства
дългата им земя и влагат
любви и надежди труда си
в нея.

До тук добре. Някой обаче не се замисли да се намерят начини, по които тези бедни хора най-леко биха могли да изплатят раздадената им земя. Последните нареждания гласят, че земя ще вземат само ония оземляени земеделци, които предварително я платят, но кои са те, които ще могат да я платят? Немащи земя до сега, те не са имали, следователно и средство за прехрана и печалба. И когато речем: „Земя без пари не даваме!“, дали не ще оземлим онези, които ще им далят суини с тежки лихви и с това ежегодните приходи на дадената земя ще осигурят само за лихви в ръцете на ония, които взеха по-рано собствеността им такава? По тоя начин бедния не ще ли се радва само на земята и труда, а хищника на ежегодните приходи? Коевено ще да се разбере, че ние оземляваме рентиера, а не земеделци и в такъв случай закона от „Трудова Поземлена Собственост“ едобива форма на „Лихварскорентиерска собственост“. Ето защо е необходимо, министрите на Земеделието, в съгласие с тоя на Финансите и другаде, където трябва, да се нареди шото за онези, на които по тоя закон се дава по някой декар земя и нямат свои пари да я изплатят, да се уреди изплащането по начин, такъв, шото да се гарантират *приходите* за оземления.

нистри, по мотиви които още не са напълно и в подробности известни на всички сдружени земледелци в окръга, се посрещат с недоумение от по-големата част на сдружените земледелци в Плевенския окръг. Тази операция, колкото и да е била необходима, се отразява болезнено в душата на всички ни.

Чистенето, обаче, за Схюзъ
рано или късно, трябваше да
се започне. Началото вече е
положено. И ние сме уверени,
че между многото виновни,
ще пострада и някои не-
винни, но в края на край-
щата гилото, мъжовото, ин-
тригантското и всичко основа,
що е дошло в Схюзъ, не по-
идейни побуждения, ако не
днес, то утре или друг ден,
ще трябва да се пожари из-
схюзните разбойници. И как опас-
ността за Схюзъ е много го-
ляма.

*Ето защо ние съветваме спокойствие в тия съд-
боиспни за Схюзе и България
времена. Нека сдруже-
ните земеделци в окръга не
се дразнят от това, що
е станало. Нито пък да
вярват на многото лъжи,
които ще чуят оного промя-
ната, станала вече в каби-
нета.*

Не бива да се отчайваме и да прекланяме глава, защото това ще окурат нашите противници. Хора с сломен дъз, не са годни за борба. Нека смело посрещнем станалото и да оставим горди, че сме носители на светли идеали.

Прочее, да живее единния
и цялостен Земледелски Съюз!
Да живее земеделска Бъл-
гария!

Резолюции и дописки.

РЕЗОЛЮЦИЯ

на Никополската околийска земледелска дружба в заседание-
то си през ноември 1922 год.
в с. Дебово.

След като чулуша делегата на Лозипската земеделска дружба Ангел Високов, който е един обстоен реферат описа старото лозарство, начините по засаждане, обработване до идване на филуксера-та в нас, а също и новото лозарство с мячнотиите, които е спроводено въжобновяването, огромните разходи които са нужди по гледането, а

така общо и тежкия данъчен
товар с какъвто е обложен
производителя и като взе
предвид;

1. Че за да се посади ново лозе облагородено върху американска лоза — дивечка е нужно минимум 5000 лв.

2. Че за издржка на 1 декар лозе (копан резане, прж-сване и др., е нужно най-малко 1500 лева.

3. Че държавата е обложил 6 пъти новото лозарство, а) акциз на виното б) ежице на джигрите в) златни пари г) ежице на винената кал д) акциз на развалено вино което се вари на ракия е) подоходен данък и ж) право на общините да облагат до 30 лева декара.

4. Че никоя друга култура
от земеделското производство
не е така всеобхватно обло-
жена.

5) Че за поопрение на новото позарство, Държавата разходва ежегодно големи суми, а се облога в форма на акциз и др, вънни да скъсат тази култура.

РЕШИ:

1. Протестиращият-енергично пред господина Министра на финансите, за не поносимия данъчен облог който ужасно тормози и спъва хората в България, като го замолва да облекчи положението им и определи или само ангаж да се взема от производителя, или само подобен данък приравнен с другите култури.

2. Моли г-н Министър още тази година и за в бъдеще; крайния срок за изплащане на акциза да бъде определен 1 септември следната година, и до това време да се събира без глоба.

3. Калта която се добива от виното при варене на ракли да се освобождава от акциз.

4. Също и разваленото вино което се вари на рация.

5. В случай че се вземе акциза, то нека джибрите бъдат приравнени с виното, а не да се облагат в злато — пари по курс.

6. Моли, парламентарната земеделска група, да се занимае с настоящата резолюция и настоя пред реснективния министър да удовлетвори справедливите искания на лозарите.

7. Настоящата да се напечатва в вестниците „Земледельско Знание“ и „Победа“.

Председател: Хр. Георгиев
К.-делов.: Борис Н. Пашев

РЕЗОЛЮЦИЯ.

Днес 12 януарий 1923 г., **Детнинката Земледелска Дружба**, в дружбенното си заседание, при 300 редовни членове, по случай предстоящите избори за общински съветници, изкарай другите въпроси, сложени за дебатирание, се занимава и с този по съдбата възможниците за народната катастрофа. Разгледан законопроект, тъй, както е внесен в брой 46 на съюзния орган „Земледелско Звено“ член по член, въпросния законопроект получи пълно неодобрение. С него, като че ли се гони целта да се отвори широк проход за безразсъзнатото и безмисленото от мрежата на правосъдието на тия, които народа, охуления и измъчен народ, отдавна осъди и на вратовете ва които влякоха табелките с заслуженото прозвище „народни погромаджии“.

И питаме се ние: „Защо са тия заседания, тия коронни съдили, тия адвокатски запити? Къде останаха **решенията на два велики (16 и 17) народни земеделски конгреси?** Къдетвата на покойна министра **Р. Даскалов** ва „**Морно поле?**“ И още велик? „**Ами?**“ Забравете страха от Нисойските палачи! Наказаха ли и ощо Гърция? **Не сме ли ние господари на собствената си страна?** Пък най-сетне кой наказва **съдиите народни** във Великата Френска Революция? Ако трябва да се освободят старите грешници, тогав **а ла бонйор** пустнете ги. Тогав ще знаеме, че ние сме си виновати за вечни злощастия, че **черните забрадки** сами пратиха синовете и мъжете си да мрат на Македонските чукари и Тракийските поля, че сами ние се вмъкнахме в Германския ярем и доброволно услужихме на Бисмарковия завет „**драг нас остейде**“ ... и пр. и пр. ...

Решение:

1. Настоятелно **искаме от-
говор** на законопроекта и се-
гашната му редакция;

2. *Искаме* изработването на нов законопроект за *истински народен съд*, с кжса.

без протакания и шикалкавения процедура, за да се даде час по скоро възмездие на народа и заслуженото наказание на погромачките и продажниците народни;

3. Напомняме на постоянното присъствие на Б. З. Н. Сюз и Господа Министрите, че **държим точна сметка** до колко Вие се вслушвате в **народната воля** до колко изслушавате **неговите** решения в конгресите и дружбите и клетвите Ви на Марио Поле.

Настоящата се изираща на Постояното присъствие на Б. З. Н. Сюз, за сведение и на вестниците „Земледелско Знание“, „Младешко Знание“ и „Земледелска Защита“, за напечатване в един от най-скорошните си броеве.

За дружбата: комисия та избрана в същото събрание С. Липев, Цв. Василев, Кр. Ботев, П. Р. Попов и С. П. Василев.

Дол. Дъбняшка
Земледелска Дружба

№ 15.

14. II. 1923 г.

с. Д. Дъбняшка.

РЕЗОЛЮЦИЯ

Днес 12 февруари 1923 г., Долно Дъбняшката Земледелска Дружба в извънредното си заседание подложи на разглеждане въпросите от вътрешен политически характер създадени напоследък от предизвикани причини за реконструкция в кабинета и след като обсъди и разгледа всеотрядно тези въпроси, констатира, че по необходимост реконструкцията е наложителна още повече като се взе предвид и поведението на наши съюзни другари, които заемат важни постове в организацията ни, че с своя език и държанието **особено на последък след реконструкцията** виждаме наострени апетитите им за капитанство с което целят може би за разкол в неделимния единен граничен Земледелски Съюз, констатирайки това и виждайки опасността за

съюза, единодушно решихме следното:

1. Вменяваме в дълг на всички наши съюзни другари да държат с най-голема строгост за **сцеплението** на съюза.

2. Всички онези, които с своята хлабавост и неатактивно държание пред обществото целят разколничество в организацията извъняваме, че ще ударят главата си в гранитната скала на земеделския съюз.

3. Апелираме към всички сдружени земеделци с най-голяма якуратност да следят за поведението на всички наши другари, които създават положение за разцепление на съюза — да ги сметат най-големи наши врагове и им се отговори с тая мерка с която **отмерваме на нашите политически противници.**

ОТ ДРУЖБАТА.

Кои са грабителите!

Редакторите от „Северно Ехо“ в брой 4 от 24 януари 1923 г. под наслов „Кои още не са мирасали“, „опасна игра“ се провакват:

Че населението в Никополека околия, което по народност са ромъни, са били правили бунт срещу България, и че имало между тях по събудени, които са минавали за благородни ромъни и са били агенти на ромънското правителство.

Това понеже знаем, че не отговаря абсолютно на истината, ние каним редакцията на в. „Северно Ехо“ да покаже по именно, кой са агентите и в кое село от Никополека околия е имало бунт срещу България, или това са само шантажи на изкуфеалите блогери около редакторите в „Ехо“, които не мислят вече за отечеството, а те гледат на всяка цена да предават селото пред външния свят, като искат на ново да развалят добрите ни съседски отношения с Ромъния,

които не отдавна по Добруджанската граница се изгладиха, подпалени от все такива „шантаджисти“.

Това вече е явно предателство от страна на блока, за което каним господина министъра на вътрешните работи да поиска обяснение от редактора на „Северно Ехо“ защо всева смут между населението и криво обижда героите от „Добро поле“, които воюваха през всичките войни и страдаха наред с всички братя българи.

с. Мажура, 1. II. 1923 г.

Кр. Маринов.

Г-н редакторе,

Моля да се даде място в колоните на вестника следващ отговор за писаното по наш адрес в в. „Северно Ехо“ бр. 4 от 24 I 1923 г., че сме били, убили, ограбили и пр.

Ето истината по това: Сякаш богу до днес в селото Мажура, нито едич нема бит или убит, бил той блогар или какъто ще да бъде заради изборите, а предизвиканите ни обяснения от в. „Северно Ехо“ са съвсем неверни и не отговарят на истината, за което автора ще отговаря пред съда. Драскача от в. „Ехо“ казва, че примерния А. Бжрсанов, бил бит из засада, за гдето е раздал конституционни бюлетени на самия изборен ден, това обаче не е истина, защото всичката тая гюрютия с която блока иска да прикрие неуспеха им в Никополека околия, е станала след избора и не заради раздаването на бюлетени, а те Кочанови с Бжрсанов, като съдружници — рибара са се карали заради една лодка, че единия бил я взел без предварителното разрешение на Бжрсанов, заради което Кочанови, понеже са бити и освидетелствувани от лекар, завели дела на Бжрсанова.

с. Мажура, 1 II 1923 г.

Опри М. Пуев.

Пред. Землед. Дружба.

По облагането с данъка върху общия доход.

Жителите на с. Ясен, Плевенска околия, с едно обширно писмо до председателя на окр. земеделска дружба и редакцията на вестника, се оплакват от наложените им данъци върху общия доход за 1921 година, като заявяват, че това са просто непосими за плащане данъци и молят компетентната власт да изпрати един от своите чиновници и заедно с общинския съвет да се прове-ри това облагане, като се направил една проверка за да бъде спасен фактически закон за данъка върху общия доход. Понататък в писмото си — молба, Ясенци с възмущение протестират против неправилното облагане и заявяват, че са станали жертва на адвокати и променосици, които за една жалба до финансов началник, им вземат и последната стотинка.

Не веднаж в колоните на вестника ни са печатали маса протести по повод неправилното облагане върху общия доход, но като че ли никой още не е чувал нищо за тия претести, или пак желанието да бъдат оправдени тия „грешки“ — липсва!...

Не бива да се пренебрегва всенародното желание, защото този, който от ранна сутрин до късна вечер на открито прае с пот на челото изкарва своята прехрана, той трябва да бъде чул от този, когото храни... **И нека не се забравя, че търпението не е море да се отлива, а е чаша, която прелива.**

ХРОНИКА.

На 12 тогo Народното Събрание е подновило заседанията си. Варна се, че до 20 т. м. то ще бъде възтурсено и в края на март н. г. ще имаме нови избори.

Народния театър е горял на 10 тогo. Той е запазил във време на поставление на пиесата „Гевега“. Загубата от това на България е голяма.

Компетентни лица съобщават, че за възобновяване на Народния театър ще дават потребни най-малко 50,000,000 лева.

На 14 тогo зарезана Плевен бе отпразднуван с леми веселби.

Юбилей на Левски, който щеше да се отпразднува най-тържествено на тогo, е отложен за неопределено време, поради изгарянето на Народния театър.

Венчани. На 21 януари н. г. г-н Николай Ганфилов село Батуци, Ябланска околия, се е венчал за г-да Мелетия Томова.

А на 4 тогo, г-н Димитър Томов от с. Добревци, тогo от Ябланска околия, се е венчал с г-да Мария Василева. И на двамата младоженци комукал нашия добър другар от с. Добревци, г-н Николай Белев.

Ябланската околийска земеделска организация чества щастливите младоженци — младите им булки им пожелават да прекарат весело щастливо семейният си живот. И двамата младоженци сдружени земеделци.

Редакцията от своя страна ти им честити и им пожелават да живеят весело и щастливо дълги години.

Плев. окръжен инженер — бю-ро за водоснабдяване.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 319.

12 февруари 1923 г.

На 28 февруарий т. г. канцеларията на Плев. окръг на постоянна комисия, в часа след обед, ще се произведе търж по доброволно събиране, — за доставката на една дугърлена строителна

Георги Кочев.

НА КЖДЕ?

„След пчела — на мед,
след муха — на смет“.
(Народна поговорка).

Отворете картата на стария свят. Прочетете ланните, по които са били насочени от векове военните политически и икономически усилия на народите, населяваща Европа и чам ще стане най-малко ясно, в какви противоположности са попаднали тия народи.

Докато континенталните държави са се стремили в посока най-прека към Африка, Азия и откритите и свободни морета — Англия, като владее Габрелгар, Суей, Индия и ред още твърдини по тая линия, е поставяла в зависимост и затруднения всички други, което пак ги е карало да се събират в отделни групировки и в резултат имаме едно външно изгребление на човешкия материал и унищожение народните богатства — материални и духовни, трупащи през тия и предшестващите векове, с неимоверни усилия от десетки поколения и за резултат имаме възпазване интересите само на една нация — Англияската.

По тая начин, вместо плодотелна културата да бъдат употребени за достигане преките

цели на човечеството — съхвърляне усилията на човека чрез поколенията, до степен на идеал — цели поставени на това човечество от самото битие, ний виждаме, че тия плодове се използват само да се измислят начини за унищожение на човека и неговия нал — в широка смисъл на тая дума, а от там и се пречи — като че ли целю, на всичко добро и възвишено.

И ако ще има нещо, което ще трябва да подчертае историята на далечното бъдеще, с дебата за линия на безумието, то с това, че те — водачите на народите — „мъдрите и достойни“ синове на човечеството в 19-й и 20-й векове, са били достатъчно безумни, за да могат със спокойствие да се такуват, като културни човечи, вместо с истинското си име: **велики грандомани и съвършени глупци.**

От тая вид „величия“ и „съвършенства“ са били и нашите водачи в миналото.

Ако далеч надминаващите ни по култура и големина нации, като Французката, Германската, Итальянската, Руската и др., са

биле само жалки кукли в това „юдинско хоро“, устроенно от Англичаните целю — за своите интереси само, то какво сме били ний българите — с всичката култура и сравнително нищожни по количество?

Застанал, пред четиридесет и пет години, на чело на управлението ни един цар, с заслеляща всичките му добри качества грандомания и подпомаган от държавници, с **култура равна на тая на древните татари** и бележки по своята **кръгла безхарактерност**, ние бяхме едно жалко кукле, което бе газено и смачквано в това „юдинско хоро“ не само от събитията, а и от самите играчи.

И днес, прженат на земята, с изпичени кости, превит гръбнак, с откъснати части от телото и зашеметен, блударския народ, лежащ в дланите на пропагандата на живота, се оглежда на всички страни и протига ръце за помощ към ония свои синове, които се смятат достойни и кадри да му помагат.

Ще оскуеем ли да се опомним, да се изправим на крака, да излезем от пропагандата, в която сме не до наша вина и с своя смислен живот да бъдем полезни и на себе си и на другите, в стремежа за достигане

които ни е поставило самото битие?

Ето въпроса над въпросите, който трябва да си постави всеки един българин, който има по голе съзнание на дълг към род-да си.

Българското племе, макар малко на брой, но силно по дух, има всичкия шанс да превъзмогне трудностите на живота и, подредил се в правия път, да върчи с достойнство към културата и прогреса.

Но за да се достигнат тия цели, трябва да се изберат прави пътища.

Пребродете миналото на нашия народ, но не с цел да търсите виновни, а с цел да извлечете поука, Вий ще дойдете неминуемо и бързо до заключението, че дейността на нашите държавници от близкото минало, по резултат е била винаги като тая на **рака, който си е поставил за цел да заприщи бжрзея**. И преди всичко непознаване себе си и напната нескромност, са били причина за всички народни нещастия. Притурете при това помнатите „култура“ и „характерност“ на тия управници и Вий ще трябва да се чудите, как ще сме могли да се запазим като нация.

Българското племе като малко числено, трябва да се откаже играе ролята на велик фактор живота на човечеството, защото тая роля, преди всичко, му е по силна. Нашият път не може да бъде отделен от тая на нам близки племена — близки и по кръв и съседство. Грамадните трудности на живота ний българите можем да превъзмогнем само съкратничество с всички онези, които ни са близки по езика. Това пак съкратничество предпоставя такива политически форми, отношения между нас и нашите съседи — съкратници, които не свързват до степен сдвояване. За да можем, обаче, тази общност да не бъдем погнати и заличени като нация, трябва е отделните личности нацията да бъдат така подготвени, че да могат с успех за себе си да се противопоставят всички цели и случайни възможности. А ще са подготвени самотогава, когато всяка отделна личност е достатъчно, ако не е пълно, **издигната умствено нравствено и независима материално.**

Ето кое требваше да бъде съзнателно от нашите държавници миналото. Ето към какви цели требваше да бъдат насочени

и на вадния капан — по-
нему не му е нужно по-
самотност. Па и Вий не-
терес той да знае повече

„След пчела на мед“.
„След муха на . . . смет“.

Поведени от безумни управници в ред безсмислени войни о нашите близки и по кръв и по служба съжеси. Българския народ прояви качества, за които бе адмириран скардочно от целото човечество. Но не бе година, не бе две. И то какви години! Ако в нормалните години те — нашите „гениални“ управници се задоволяваха да изнасят ежегодно товари злато от всеко село, състояше се от стотина скупчени и изпокъртени кщи, без да дават каквото и да било друго, освен да пращат по един два да-скали, които, с редки изключения, беа образци на мързел и разврат. То в тази година те ре-

НИКОЛА ЦОНЕВ.

Цвеклопроизводители,

Джлг другарски, джлг човешки, ни е да Ви напомним още веднъж за Цвеклопроизводителния Сюз. Вам Ви се съобщава с окръжно № 689 от Синдикалната централа решението на цвеклопроизводителния конгрес, който стана на 28-29-30 януарий т. г. в Търново.

В допълнение на това окръжно на централата, издадоха се позиви от синдиката „Сноп“-Плевен.

В това окръжно и с тия позиви даде се отчет за конгреса и се изложи целта на съюза на цвеклопроизводителите.

С този съюз се гонат следните цели: 1) да се повиши цената на цвеклото, от което ще се насърди и увеличи производството на захарта в България и 2) с намаление на вноса на захарта, ще се изнасят по-малко златни пари от държавата, а с това се увеличава националното благосъстояние, — следователно и цената на лева ни се увеличава.

Другари цвеклопроизводители,

Като Ви съобщаваме горното, джлжим да Ви дадем една точна сметка за цвеклото и борбата.

Фабрикантите на захар и техните мръсни и подли към народа си палета --- калаузите им, разчитат да имат успех в тая борба, защото още мислят, че народа не вижда и не схваща техната подла роля и не вижда мръсните им души. Когато някои от тях се изправи пред Вас да Ви говори в своя полза, погледнете го в очите и ще видите неговата гузност. Тогава обхрнете му гърба си и го отминете с презрение --- него и рода му. Защото тем не им е жал за вечно трудящия се селяк, който винаги е с гол гърб и мокри крака. И знайте едно: тоя калаузин --- изрод на своя народ, когато Ви убеждава да дадете цвеклото си нему, той не мисли, че вашите деца са боси и недояли, а си прави сметка каква комисионна ще получи от фабриката. Па какво му дава фабриката? Едва ли той не прилича на оня, който продал брата си за паница леца. И попитайте тия подли души --- калаузите, чий са тия захарни фабрики в България, които струват десетки милиарди лева --- на Буровци и др. ли са, или са ваши и на вашите жени и деца. Това богатство е ваше. Те само са го откраднали от Вас. И ще оставите ли да бждите още крадени или ще смажете главите на змийте --- калаузи и ще пречупите ржцете на крадците --- фабриканти?

Цвеклопроизводители,

Започнахме сметката. Ето я:

Фабриците Ви платиха миналата година по 500 лева за тон цвекло. А какво се изкарва от него. Ето: един тон цвекло дава 150 кгр. захар. Тя се продава на пазара по 35-40 лв. една кгр. което прави 5250-6000 лв. от тон цвекло, което е плате-

но вам са по 500 лв., извадете по 5 лв. акции 1 кгр. захар, което прави 750 лв., а то ще рече фабриката получава доход от един тон цвекло 4750 лева.

Отрудений и онеправданий народе! Тая истинската сметка, а не оная, която Ви дават калаузите на захарните фабрики. И Ви питаме: правиме като искаме на Вас да се плати по 800 лв. за тон цвекло? И ний знаем, че Вашият отговор е т. е. че ний не сме прави, но не защото тия 800 са много, а защото те се многа малко да заплашат Вашият труд, положен за това производство. Но тоя въпрос друг път ще пишем.

За сега ний сме искали фабриците да заплатят: 1) по 800 лв. на тон цвекло, 2) ако селото по-далеч от 3 ккм. от ж. п. гара, да заплаща по 10 лв. на тон на всеки ккм. по-горе от 3 ккм. на всеки тон цвекло да дава фабриката и 2) захар безплатно и 4) всичката каша, която осиротела от цвеклото, да се връща за сметка на фабриците на гарите, на които е товарено цвеклото, като и вината каша бжде пресована, за да е по-трайна.

Ето още една сметка:

В България има 5 захарни фабрики. Те произвеждат 25000000 кгр. захар. Захар се вади от 3,750,000,000 кгр. цвекло. Един кгр. цвекло му искаме 0.80 лева, което дава 3,000,000,000 лева.

Ако се спечели борбата, което зависи само от вас и вашето съзнание, фабриците се оцетяват с 600,000,000 лева.

Както виждате, те могат да дадат само един милион, за да подкупят палатите между народа змий --- калаузите и техните факири --- вдъхновителите.

В заключение:

1) Калаузите на захарните фабрики не се слушат, защото техният глас е глас на злото.

2) Всека такава паднала мора личност отминете с презрение, защото личност е с продадена душа.

3) Само Съюза е който се грижи за вас, само той е, който ще спре крадците, не крадът и змийте да не ви подмамват.

„Прочие, смърт на злото, което „змийте“ носят в селото!!!“

Сдружени земеделци, четете и разпространявайте вашия окръжен вестник „Земледелска Защита“ — защитник и пазител на интересите ви.